Sanayi İşçileri Bülteni

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 592
Fiyat 25 YKr. Ocak 2009

Krizin faturasını ödememek için İşçiler örgütlü mücadeleye!

Tarih 1929, dünya genelinde oluşan ekonomik kriz işsizliği ve yoksulluğu akıl almaz boyutlara taşımıştı. İşsizlik ve yoksullukla birlikte artan toplumsal çürüme en küçük semtlere kadar etkisini göstermişti. Krizin ardından meydana gelen 2. Dünya Savaşı ve milyonlarca insanın ölümü. Birileri savaş istemişti çünkü yeni pazarlara, yeni yatırım alanlarına ihtiyaç vardı. Ne insanların çalışma koşulları ne de yaşamları hiçbir şekilde önemli değildi. Asıl olan patronların kâr hırsı ve mülkiyetiydi. Bugün de dünya benzer bir tabloyla karşı karşıya. Aylardır süren ekonomik kriz işsizlik, sefalet, yoksulluk ve açlıktan başka bir şey üretmiyor. Dünya ölçeğinde süren savaşlar yüzlerce insanın ölmesine neden oluyor. Neden çünkü yeni pazarlar, yeni yatırım alanları açılması için. Patronların kasaları biraz daha dolsun diye.

Aynı ekonomik kriz ülkemizde de ciddi bir biçimde kendini göstermekte. Sermaye uşağı AKP hükümeti her ne kadar krizin ülkeyi etkilemeyeceğini söylese de bu sözlerin palavradan başka bir anlam taşımadığını herkes biliyor. Ülke genelinde yaşanan toplu işten çıkarmalar, esnek çalışma dayatılması, ücretsiz izinler, maaşların ödenmemesi... yükümüzü biraz daha ağırlaştırmış durumda. Patronların kasalarından daha az para çıksın diye işçilere dayatılan sefalet koşulları. Buna bir de gerekirse işsizlik fonundaki paraların patronların kasalarına akıtılması ekleniyor. Görüldüğü gibi kriz patronların aşırı kâr hırsından dolayı çıkmakta fakat faturasını işçiler ve emekçiler ödemekte. Aşağıdaki kısa tablo bile bunu göstermeye yetiyor.

Sasa'da 1300 işçi 5 Ocak'a kadar ücretsiz izne çıkarıldı.

Özbucak'ta üretim durduruldu. İşçiler ücretsiz izinde. Yaklaşık 600 işçi aylardır maaşlarını düzenli alamıyor.

OSB İçerisinde 260 civarında işletme var. 50'ye yakın işletmede 2500 işçi zorunlu yıllık izne çıkarıldı. Sadece Kasım ayı içerisinde 1900 işçi işten çıkarıldı.

URSA'da 30 işçi işten çıkarıldı.

DENTAŞ'ta 48 işçi işten çıkarıldı.

Koluman Kogel'de Haftalık olarak işçiler 60-70'li gruplar halinde ücretsiz izne çıkarılıyor.

Yeşiloba Metal Sanayi Sitesi'de yaklaşık 800 işçi krizden etkilendi. Ya işten atıldı ya da izne gönderildi.

Çimsataş'ta 64 işçi işten çıkarıldı.

MARSA'da 60 işçi işten çıkarıldı.

Bu tablo, krizin Adana yerelinde işçileri ne kadar etkilediğinin açık resmidir. Kuşkusuz tablo ülke genelinde de aynıdır. Bizlerin sırtından yıllarca karlarını artıran patronlar, sürekli aynı gemide olduğumuzu, işçilerin ve işverenin bir aile olduğunu söyleyenler şimdi kriz ortamında bizleri kapı dışarı ediyor.

Yıllarca emek harcadığımız, sayısız iş kazası geçirdiğimiz bu atölyelerde tek damla alınterimizin bile hesabını soralım. Patronların aşırı kâr hırsından kaynaklanan bu krizin sorumlusu biz değiliz, faturasını da biz ödemeyelim. İnsanca bir yaşam onurlu bir gelecek için mücadele etmekten başka yolumuz yok. Tek tek her işletmede her atölyede mücadele edelim, örgütlenelim. İşten çıkarmalara, esnek çalışmaya, ücretsiz izinlere, ödenmeyen maaşlara, uzun çalışma saatlerine Adana'da OSB'den metal sanayilere kadar patronlara krizin faturasını ödetelim, insanca çalışma ve yaşam koşulları için fabrikalarımızda tek vücut olalım, örgütlenelim, mücadele edelim!...

Adana Sanayi İşçileri Derneği
Tel 429 51 82
si_der@hotmail.com

Patronların saldırılarına karşı gücümüz birliğimizdir!

Öncü işçi platformlarında birleşelim!

Sermayenin küresel krizinin yıkıcı etkilileri, hergün yüzlerce arkadaşımızın işsiz kalması ile kendini gösteriyor. Faturayı biz işçilere ödetmek için saldırıya geçen asalak patronlar ve onların hizmetkârı AKP hükümeti, yüzbinlerce işçinin sefilliği pahasına krizi fırsata çevirme derdindeler.

Bu saldırılar, yaygın bir şekilde fabrika ve sanayi havzalarında karşımıza çıkıyor. Bu saldırı zorunlu ücretsiz izinler, işten atmalar, ücret kesintileri şeklinde karşımıza çıkıyor. Peşpeşe yapılan zamlar ise, saldırıyı pekiştiriyor. Yani işçi sınıfı, krizin faturasını doğrudan ve dolaylı olarak fiilen ödemektedir.

Bu saldırı furyasında patronlar tek bir yumruk gibi örgütlü bir biçimde hareket ediyorlar. Devletinden medyasına, patron örgütlerinden onların arkasındaki emperyalist efendilere kadar… yani sömürücüler sürüsü işçi sınıfına birlikte saldırıyor.

Peki, bu saldırılar karşısında biz ne yapabiliyoruz? İşçi sınıfının halihazırda tek kitlesel örgütü sendikalardır. Ancak bazı istisnalar dışında bu sendikalara hakim anlayış bizlerin çıkarlarını korumaktan bir hayli uzaktır. Asgari ücretin belirlenmesi sırasında takındıkları utanç verici tutum, sendikalara hakim uğrusuz anlayışı göstermiştir. İşçilerin bir kısma sendikalı iken, sınıfın sendikalarda örgütlü olamayan ve sendikalaşma çabaları engellenen büyük bir kısmı ise tamamen örgütsüz ve savunmasızdır. Bu örgütsüzlük durumu, aşılması gereken en öncelikli sorunlardan biri olarak önümüzde durmaktadır.

Varolan bu örgütsüzlüğü ve dağınıklığı aşmanın tek yolu başta yerellerde olmak üzere öncü bilinçli işçilerin bir araya gelmeleridir. Ancak bu birliği sağladığımızda çalıştığımız fabrika veya bölgede saldırılar karşısında daha tok bir tutum geliştirmemiz mümkün olabilecek. Biraraya geldiğimizde gerek kendi işletmemize gerekse de her birimizi ilgilendiren ortak sorunlara karşı birlikte çözümler üretmek, ortak bir mücadele için yol ve yöntemler belirlememiz mümkün olabilecektir. Bu da sorunları hep birlikte aşmamız konusunda işimizi oldukça kolaylaştıracak.

Bugün patronlar bizleri bölmek, bu yolla da

gücümüzü zayıflatmak için aramızda yapay bölünmeler yaratıyorlar. Doğduğumuz memleketi, içinden geldiğimiz milleti, inandığımız dini, mensup olduğumuz mezhebi kullanarak aramızda yapay bölünmeler yaratmaya çalışıyorlar. Oysa bizler işçiyiz. Bizim gerçek kimliğimiz bu, işçi olmak. Kökenimiz ne olursa olsun bu sömürü çarkının içinde diğer sınıf kardeşlerimizle birlikte eziliyoruz.

Bugün nerde çalışırsak çalışalım yaşadığımız sorunlar da bu sorunların kaynağı da aynı. Şakirpaşa Metal Sanayi, Organize sanayi, Karşıyaka sanayi, keresteciler sitesi ve diğer birçok işletmede işsizlik, sigortasızlık, düşük ücretler, iş güvencesinin olmayışı gibi sorunlar adeta bir sorun yumağı olarak karşımızda duruyor. Bu sorunların kaynağında sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmin işleyişi ve patronların azami kâr hırsı yatıyor.

Bu sitelerde çalışan bizler ise bugüne kadar şikâyet etmek, bireysel tepkilerde bulunmak ya da çok zorda kaldığımızda işten çıkıp yeni bir işe girme yolunu seçtik. Sonuçta elimize ne geçti? Bir cehennemden çıkıp diğerine girmiş olduk. Yalnız kaldıkça yenilgilerimiz ve ödediğimiz bedeller arttı, yenilgilerimiz arttıkça da kendimize ve sınıfımıza duyduğumuz güven azaldı. Oysa yapmamız gereken bir araya gelip gücümüzü birleştirmektir. Adana'nın dört bir yanında giderek büyüyen tepki ve öfkemizi asalak patronlara ve onların kokuşmuş düzenine karşı yöneltmektir.

Bir araya geldikçe sesimiz daha uzaklardaki işçi kardeşlerimize ulaşacak, biz bir araya geldikçe en zayıf olanımız birlikteliğimiz kadar güçlü olacak ve biz bir araya geldikçe kollarımız ve öfkemiz tek bir yumruk gibi patronların kafasına inecek.

Asgari ücret denilen yeni sefalet ücreti belirlendi...

İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret istiyoruz!

İşçi sınıfının düşmanları her sene olduğu gibi bu sene de bize dayatılan sefaleti büyütmek için 5'i hükümeti, 5'i işçileri ve 5'i patronları temsil eden temsilcilerden oluşan 15 kişilik Asgari Ücret Tespiti Komisyonu'nu topladılar. Bu komisyonun amacı önümüzdeki dönem için insanca yaşamaya yetecek asgari ücreti belirlemek değil, zaten yoksulluk ve sefalete mahkûm edilen işçi ve emekçilerin bu durumunu daha da katlanılmaz hale getirmektir.

Zaten kriz nedeniyle yoksulluğun her geçen gün çığ gibi arttığı ülkede bizleri daha da yoksullaştırmak için ellerinden gelen her türlü saldırıyı yapıyorlar. Normal koşullarda işçi sınıfının belli bir ücretin altında çalışmasını engellemek ve işçileri yoksulluktan korumak amacıyla işçilerin mücadelesiyle kazanılmış olan bu hak, şimdilerde tavan ücreti belirmekte yani sefaletin düzeyini artırmakta kullanılıyor.

Her sene Aralık ayında toplanan Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun, neden işçiden emekçiden yana bir asgari ücretle masadan kalkmadığını anlamak çok da zor değil. Çünkü hükümet ve patronlar aynı safta bizleri kölece çalıştırıp sefalet ücretine mahkûm etmeye çalışıyorlar. İşçi ve emekçileri temsilen komisyonda yer alan tek sendika olan Türk-İş ağaları ise, işçi sınıfına ihanet ederek sefalet ücretinin altına imza atıyorlar. Koltuklarından başka şey düşünmeyen bu hainler bu yılda aynı şeyi yaptılar.

Böyle bir komisyonun içinden bize bir hayır gelmesini beklemek zaten saçma olurdu. Komisyon toplantısından sonra da bu senede tablo değişmedi ve 2009'un ilk 6 ayı için **asgari ücret %4 artarak 527 YTL oldu.** Son 6 ay içinde bu oran değişmeyerek %4 olarak belirlendi. Tüm tüketim mallarına her geçen gün zam üstüne zam yapanlar, söz konusu kendi maaşlarıysa gayet eli bol davranırken, konu biz işçi ve emekçilerin maaşları ise birden keseyi kapatabiliyorlar. Çünkü onlar için bizler bir hiçiz. Sadece onların rahatça yaşamaları, ceplerini daha da doldurmaları için varız.

Tüm dünyayı kasıp kavuran kapitalizmin küresel krizi Türkiye'de de etkisini fazlasıyla gösterirken, binlerce insan kapı önlerine konulurken, krizin faturası biz işçi ve emekçilere ödetilmeye çalışılıyorken, hükümet asgari ücrete %4 zam yaparak, bizleri daha da yoksulluğa açlığa mahkûm ediyor. Asgari ücrete yapılan bu komik zamlar sadece asgari ücretle çalışanları değil tüm çalışanları da yakından etkiliyor. Çünkü bu zamlar onlar içinde bir baskı aracı olarak kullanılıyor.

Bizlerin tüm bu saldırılara karşı yapmamız gerenler ortada. Taleplerimizi gür bir biçimde haykırmalıyız. Çünkü bizler sustukça bu saldırılar da bir son bulmayacak aksine her geçen gün daha da katlanarak işçi ve emekçinin sırtına bindirilecek. Unutmamalıyız ki bizler güçlüyüz. Çünkü üreten biziz. Krize, sefalet ücretlerine, işsizliğe, işten atılmalara karşı öncü işçi platformunda birleşelim.

Vergiden muaf insanca yaşamaya yetecek asgari ücret!

Krizin faturası kapitalistlere!

Çimsataş'ta işten çıkarma saldırısı...

Mersin-Tarsus karayolu üzerinde bulunan Çukurova İnşaat Makineleri San. Ve Tic. A.Ş. (ÇİMSATAŞ), Türkiye'nin en büyük 3 grubundan biri olan Çukurova Holding'e bağlıdır. İnşaat makineleri ve çeşitli marka ve modelde inşaat makinelerinin yürüyüş takımları, kazıcı ve delici uçları vb. yedeklerinin üretimi konusunda pazarda lider olan ÇİMSATAŞ, sıcak dövme, çelik ve sfero döküm otomotiv yan sanayi parçalarının üretimi ile otomotiv sektöründe de yan sanayi olarak önemli bir yer tutuyor. 1972 yılında kurulan ÇİMSATAŞ, günümüze dek gerçekleştirdiği yatırımlarla devreye aldığı ve 26.500 m2 kapalı toplam 84.000 m2 üzerine kurulu olan dövme üretim, döküm üretim, makine üretim, mekanik işlem, ısıl işlem, fren üretim tesisleri ile ülkede ve dünyada sayılı entegre tesislerden biri.

Toplam üretiminin % 40'ını, döküm üretiminin ise % 75'ini Avrupa'da 6 ülkede 32 ayrı noktaya ihraç eden ÇİMSATAŞ, yurt içinde de BMC, Oyak Renault, Mercedes Benz Türk, Hema, Akkardansa, Otoyol, Tırsan, Uzel, Ege Endüstri gibi önemli otomotiv firmalarına yan sanayi olarak hizmet veriyor.

Tüm bunlara ve işçilerin sırtından sağlanan muazzam kârlara rağmen Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu fabrikada patron, ekonomik krizi gerekçe göstererek işçi çıkartmaya devam ediyor.

ÇİMSATAŞ patronu yaklaşık iki ay önce sendikayla yaptığı görüşmede ekonomik krizi gerekçe göstererek işçi çıkartmaya gideceğini bildirdi. Sendika bu durumu kabul etmeyeceğini belirtince patron ilk teklifi olan çok sayıda işçinin çıkartılması yerine ilk planda 64 işçiyi çıkarttı ve başka işçi çıkartmaların olmaması için ise esnek çalışmayı dayattı.

Şu anda 510 işçinin çalıştığı fabrikada, daha önce 64 işçiyi işten çıkartıp başka işçi çıkarmayacağını söyleyen patron bir süre önce sendikaya 5 Ocak'tan 31 Ocak'a kadar 73 işçinin daha işten çıkarılacağını bildirdi. İşten çıkarmalara tepkili olan sendika ise henüz net bir açıklama yapmadı.

Advansa Sasa'da üretim durdu işçiler ücretsiz izinde!

Sabancı Holding'e bağlı Adana'da kurulu bulunan Advansa Sasa Polyester Sanayi AŞ'de üretim durduruldu.

Advansa Sasa Polyester AŞ'de örgütlü Türk-İş'e bağlı Petrol-İş Sendikası Adana Şubesi tarafından yapılan açıklamada, Türkiye'nin en büyük polyester suni sentetik ve elyaf üretimi yapılan tesislerde 1 Aralık itibarıyla üretimin durdurulduğu ifade edildi.

İşverenin kriz gerekçesiyle stoklardaki malları satamaması nedeniyle üretimin durdurduğunu belirten sendika yönetimi, 600'ü sendikalı bin 300 çalışanın da 5 Ocak 2009 tarihine kadar ücretli izne gönderildiğini, çalışanlardan bazılarının 2008'den kalan izinlerini, diğerlerinin ise 2009 yılına ait izinleri kullandıklarını açıkladı.

Koluman-Kogel'de ücretsiz izin saldırısı...

Koluman-Kogel, Mersin-Adana yolu üzeri Yenice-Tarsus arasında faaliyet gösteren bir fabrika. 240 işçinin çalıştığı Koluman-Kogel'de damper ve treyler üretiminin yanısıra askeri araç üretimi de yapılıyor. Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu fabrikada 213 sendikalı işçi var. MESS kapsamında olmayan Koluman-Kogel'in TİS görüşmeleri ise 2009'un Temmuz ayında başlıyor. Taşeron firmanın olmadığı fabrikada bütün işçileri kapsayan tek tip sözleşme uygulanıyor.

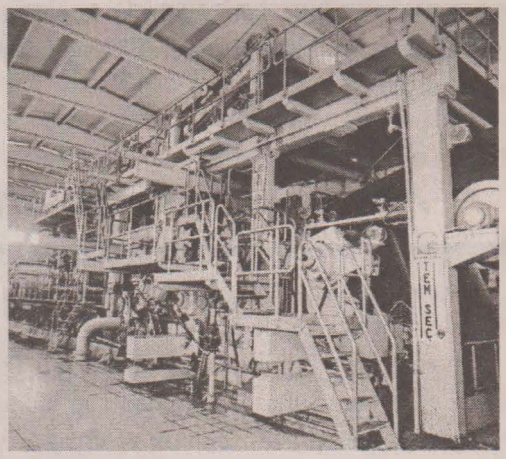

Ekim ayı içerisinde sendika ve patron arasındaki görüşmelerde patron 60-70 işçinin işten çıkarılması gerektiğini, ekonomik krizin kendilerini etkilediğini söyleyerek asıl niyetini de belirtmiş oldu. Krizin faturasının işçilere ödettirilmesi konusunda ağız birliği etmiş olan patronların bu tutumu artık alışık olduğumuz bir durum. Asıl mesele bu bildik sözlerin sahiplerinin ağızlarına inecek tokat ve bu tokadı vuracak olan işçilerin örgütlülük ve bilinç düzeyleri. Patronun teklifi sendika tarafından kabul edilmedi ve Kasım ayından itibaren işçiler 60-70 kişilik gruplar halinde 1 haftalık ücretsiz izne gönderilmeye başlandılar.

Ölümü gösterip sıtmaya razı ettirme taktiği izleyen patronun karşısında, fabrikada işçilerin tamamına yakınının örgütlü olmaları büyük bir şans. Şimdi burada belirleyici olacak olan sendikanın tutumu ve kararlılığı. Şubat ayı içerisinde patronla bir görüşme daha yapılacak. O zamana kadar ücretsiz izin saldırısı sürecek. Sonrasında yaşanacaklar ise Şubat ayında gerçekleşecek bu görüşmede netlik kazanacak.

Hacı Sabancı OSB'de kriz bahanesiyle işten atma ve ücretsiz izinler

Kriz her tarafta olduğu gibi Adana Hacı Sabancı Organize Bölgesi'nde çalışan işçileri de önemli ölçüde etkiledi. Krizin faturasını işçilere ödetmeye bu yolla da krizi daha büyük vurgunlar için fırsata çevirmeye çalışan patronlar bir kez daha ücretsiz izin ve işten atma saldırılarına başladı.

Şimdiye dek 260 işletmenin bulunduğu ve bunlardan yüzde 30'unu tekstil firmalarının oluşturduğu OSB'de 2 tekstil fabrikasının kapandı, bölgedeki 50'ye yakın işletmenin de çalışanlarına biriken yıllık izinlerini kullandırmaya başladı.

Krizi bahanesiyle bölgede üretim yüzde 10-15 oranında düştü. Yaklaşık 110 kişinin istihdam edildiği 2 tekstil fabrikasının kapısına kilit vurulurken, 50'ye yakın işletmenin ise toplam 2 bin 500'e yakın çalışan biriken yıllık izinlerini kullandırmaya başladı.

Hacı Sabancı OSB'de bulunan TİRE Kutsan'da işçi kıyımı

Adana Hacı Sabancı Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Tire Kutsan Oluklu Mukavva Kutu ve Kağıt Sanayi A.Ş. fabrikasında çalışan işçilerin yarısı işten çıkarıldı.

Tire Kutsan'ın Adana'daki fabrikasında 94 işçi çalışıyordu. Şirketin Türkiye geneline yayılan fabrikalarında ise toplamda binden fazla işçi çalışıyor. Tire Kutsan 45 işçinin kıyıma uğrama gerekçesini borsaya, "üretimde meydana gelen azalma" bahanesiyle bildirdi.

Sinter metal işçileri haklarını korumak için direniyor!

Ümraniye/Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan ve yaklaşık 500 kişinin çalıştığı BMİS'te 19 Aralık günü örgütlenme çalışmaları tamamlanan Sinter Metal'de geçtiğimiz günlerde 35 işçinin iş akitleri feshedilmişti. "Performans düşüklüğü" bahanesiyle işten atılan 35 işçi 19 Aralık'tan bu yana fabrika önünde direnişe geçmişti.

22 Aralık günü sabah saatlerinde de işçiler patronun yeni saldırı dalgası ile karşılaştı. Ağır çalışma koşullarına, düşük ücret politikasına ve ücretlerin düzenli ödenmemesine karşı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenme çalışmalarını tamamlayan Sinter Metal işçileri, sabah yapılan eylemin ardından fabrikaya girmek istediler. Patron işçilere megafon ile seslenerek hepsinin iş akitlerinin feshedildiğini duyurdu. Fabrika girişinde bulunan Sinter Metal tabelasının da söküldüğü görüldü.

Patronun bu saldırısına işçilerin yanıtı ise fabrikayı işgal etmek oldu. Patronun üretimi durdurması ve fabrika tabelalarını sökmesinin ardından işçiler demir

kapıların üstünden atlayarak üretim alanına girdiler. İşçiler saat 07.30'da fabrikayı işgal ettiler.

22 Aralık sabahından itibaren devam eden süreç 23 Aralık akşamı Sinter işçilerinin fabrikayı terk etmesi ile sürdü. Fabrikanın işgal edildiği saatten itibaren sendikayı muhatap olarak görmeyen Sinter patronu kapının önüne yığdığı çevik kuvvet ablukasıyla da işçileri terörize etmek istedi. Buna rağmen işçiler sınıf kardeşlerinin dayanışmasıyla direnişlerini sürdürüyorlar.

Adana'da meşaleli eylem...

TBMM Genel Kurulu'nda 2009 bütçesi oylandı ve bütçenin de tıpkı kendinden öncekiler gibi işçi sınıfı ve emekçiler yıkıma sürükleyerek sermayen çıkarları doğrultusunda hazırlanması üzerine Adana'da 27 Aralık günü bir eylem örgütlendi.

Saat 17'de 5 Ocak Meydanı'nda toplanan kitle buradan sloganlarla İnönü Parkı'na doğru yürüyüşe geçti. Meşaleler eşliğinde yapılan yürüyüşte yol tamamen trafiğe kapatılırken yol boyunca bir yandan 2009 bütçesine dönük olarak sloganlar atılırken, diğer yandan da Yunanistan'da yaşanan direnişte selamlandı. Yürüyüş sırasında **"Herkese sağlık güvenli gelecek için birleşik mücadeleye, birlikte başarabiliriz", "Krizin faturasını ödemiyoruz!", "Emekçileri teğet geçen 2009 bütçesini kabul etmiyoruz!"** pankartları açıldı.

İnönü Parkı'na gelindiğinde yapılan açıklamada; 2009 bütçesinin bir sadaka bütçesi olduğu, bir yandan yoksullar görmezden gelinirken diğer yandan seçim yatırımı olarak 2,1 milyon aileye kömür yardımı yapıldığı söylenerek, hükümetin asıl görevinin yurttaşların kendi ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri bir toplumsal düzen yaratmak olduğu anlatıldı.

Açıklamada 2009 bütçesinin anti demokratik bir bütçe olduğu, geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi bu yılda savunma ve güvenlik harcamalarının bütçede aslan payını oluşturduğu ve bunun da Kürt sorununda çözüme yönelik demokratik atılımları yerleştirmek yerine savaş politikalarını tercih eden bir zihniyetin ürünü olduğunu ifade edildi.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı eylem sloganlarla sona erdi.

Sınıfın tarihinden...

Singer'den Sinter'e işçi sınıfı yol gösteriyor!

Fabrika işgal eylemleri sınıf mücadelesinde çok önemli bir yer tutuyor. Sınıfın eyleminin en militan biçimlerinden biri olan fabrika işgal eylemi, aynı zamanda biz işçileri kölelik koşullarında yaşama mahkûm eden kapitalizmin özü olan özel mülkiyete başkaldırıdır. Ekonomik krizin faturasını biz işçilerin sırtına yüklemeye çalışan patronlara karşı, işten atmalara, ücretsiz izin saldırılarına, çalışma saatlerinin arttırılmasına ve ücretlerin düşürülmesine karşı bu dönemde giderek militanlaşacak olan eylemlere hazır olmalıyız. Ancak bu türden militan ve kararlı direnişlerle krizin faturasını asıl sahiplerine, asalak patronlara ödetebilir, işçi sınıfı hareketini daha da güçlendirebiliriz.

İşçi sınıfının tarihi bu onurlu direniş ve eylemlerle dolu. Şimdi geçmişimizden öğrenmek ve sert kavgalara hazırlanmak zamanıdır. Zira krizin etkileri yayılırken, patronlar da faturayı işçilerin sırtına yıkmak için saldırılarını arttırıyor. Bu pervasız saldırılara karşı mücadele ederken, tarihimizden de öğrenmeliyiz.

İşçi sınıfı tarihinin şanlı sayfalarından biri, Kartal Maltepe'de bulunan SİNGER işçilerinin 10 Ocak 1969'da fabrikayı işgal etmesiyle yazılmıştır. SİNGER'de çalışan 520 işçinin bağımsız Çelik-İş Sendikası'ndan ayrılıp DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası'na geçmesi üzerine patron 3 işçiyi işten attı. İşçilerin bu saldırıya yanıtı işgal oldu. İşçiler atılan arkadaşlarının işe geri alınmasının yanısıra, haftalık çalışma sürelerinin 45 saate düşürülmesi ve ücret zammı da talep ettiler. Ertesi gün polisin fabrikayı abluka altına alarak tehdit etmesine rağmen işçiler geri adım atmamıştır. Bunun üzerine polis göz yaşartıcı bombalar eşliğinde saldırıya geçti. Çevre halkının desteğini alan işçiler polise karşı direndi. Çatışmada çok sayıda polis ve işçi yaralandı. Birçok işçi gözaltına alındı, bir kısmı tutuklandı. İşçilerin bu kararlı ve onurlu direnişi o dönem çok büyük bir etki yarattı ve tarihin sayfalarındaki yerini aldı.

Aradan yıllar geçti ama çalışma ve yaşam koşullarımız daha da kötüleşti. Geçtiğimiz günlerde sendikalaştıkları için işten atılan SİNTER METAL işçileri de fabrikalarını işgal ederek bir kez daha yolumuzu aydınlattılar. Biz kölelik koşullarına mahkûm değiliz, biz krizlerin sorumlusu da değiliz. Bir işçilerin yaşamlarına bakın, bir de asalak patronların yaşamlarına. Bir tarafta servet, diğer tarafta sefalet birikmiştir. İşte krizlerin nedeni, zenginliği üreten işçilerin yoksulluk içinde yaşamaya mahkum eden bu ücretli kölelik düzenidir. Şimdi bu soysuzlar krizin faturasını biz işçilere ödettirmek istiyorlar. Hep birlikte haykıralım o zaman, "krizin faturası kapitalistlere!". "SİNGER'den SİNTER'e yolumuz direniş ve mücadelenin yoludur!"

İşçi Bülteni Özel Sayı: 392 * Fiyatı: 25 YKr * Ocak 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92